

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 094
din 02.05.2006
privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea,
....., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr.
și reînregistrată sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra rezoluției din data deîn dosarul, emisă de Parchetul de pe lângă judecătoria, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale a administratorului societățiiSRL, solicitând soluționarea pe fond a contestației.

Constatând că motivul pentru care a fost suspendată soluționarea contestației depuse de S.C.S.R.L. a încetat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să soluționeze pe fond contestația.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr.emisă în baza Procesului verbal din data de 10.09.2004, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei vechi, care în baza art. 5 din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, se convertește înlei noi**, reprezentând:

OBLIGAȚIA BUGETARĂ	LEI VECHI	LEI NOI
taxă pe valoarea adăugată
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată
penalități aferente taxei pe valoarea adăugată
impozit pe profit
dobânzi aferente impozitului pe profit
penalități aferente impozitului pe profit

În continuare, sumele ce fac obiectul contestației formulate de S.C.S.R.L. din localitatea, vor fi exprimate doar în lei noi, denumiți în continuare lei, în baza art. 1 din același act normativ, care stipulează:

(1) *La data de 1 iulie 2005, moneda națională a României, leul, va fi denominată astfel încât 10.000 lei vechi, aflați în circulație la această dată, vor fi preschimbați pentru 1 leu nou.*

(2) *Denominarea reprezintă acțiunea de reducere a valorii nominale a însemnelor monetare.*

(3) *Leul nou va fi unitatea monetară națională a României, denumită în continuare leu , și se va diviza în 100 de bani.*

Prin Decizia nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L. din localitatea, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile art. 10 din O.U.G. nr. 13/2001.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L., cu domiciliul fiscal în localitatea, prin contestația formulată, precizează că societatea a achiziționat două utilaje de la S.C.S.R.L. Buzău conform facturii nr.

REFERITOR LA TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Petenta precizează că a solicitat furnizorului dovada calității sale de plătitor TVA și a dispus înregistrarea în contabilitate a facturii și deducerea TVA – ului aferent, respectând prevederile art. 29 lit. b din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată.

În susținerea cauzei petenta invocă prevederile art. 29 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art. 62 din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002.

Contestatoarea susține că în mod legal a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. deoarece a îndeplinit cele două condiții legale respectiv înregistrarea în contabilitate a facturii deținute în original care conține toate elementele obligatorii pentru a avea calitatea de document justificativ și solicitarea dovezii calității de plătitor de TVA a furnizorului.

REFERITOR LA IMPOZITUL PE PROFIT

Petenta precizează că organele de control au considerat cheltuielile cuprinse în factura nr. ca fiind nedeductibile pe motiv că unul din furnizori nu a putut fi identificat la sediul social și că nu a înregistrat factura în contabilitate.

Petenta susține că măsura organelor de control de a recalcula impozitul pe profit este nelegală deoarece societatea deține exemplarul original al facturii fiscale

nr. care are calitatea de document justificativ, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991.

II. Prin procesul – verbal întocmit la data de 10.09.2004, organele de control din cadrul Activității de control fiscal Suceava, au stabilit următoarele:

REFERITOR LA TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

În urma verificărilor efectuate organele de control au constatat că în evidența societății există un număr mare de furnizori de utilaje neachitați, după cum urmează:

- S.C.SRL Buzău – facturi neachitate în sumă de lei din luna aprilie 2002;

- SCSRL Bacău – facturi neachitate în sumă de lei;

- SCSRL Buzău – facturi neachitate în sumă de lei,

precum și furnizori de echipamente de mare valoare care au fost achitați la data controlului, după cum urmează:

- SCSRL Brașov – utilaje în valoare totală de lei din care TVAlei;

- SCSRL Bacău – utilaje în valoare totală de lei din care TVA în sumă delei.

Prin actul de control încheiat, organele de control precizează că au purtat corespondență cu Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Inspecție Fiscală în vederea efectuării de verificări încrucișate pe întreg lanțul de furnizori.

În urma verificărilor efectuate organele de control au constatat că utilajele în cauză în valoare delei au aparținut SC SRL București și că, fără a fi mișcate din amplasamentul inițial (.... strada) prin tranzacții succesive au ajuns la SCSRL cu valoarea de lei.

Organele de control fac precizarea că prin adresa nr., Oficiul Registrul Comerțului de pe Lângă Tribunalul București transmite că administratorul SC SRL București este tot d-lcare este și administratorul SCSRL

Organele de control menționează că din adresa nr. întocmită de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Inspecție Fiscală rezultă că unul din furnizorii de echipamente (cele două mașini de aplicat mână la baxuri) respectiv SC SRL București nu a înregistrat în evidența contabilă factura nr. în sumă totală delei din care TVA în sumă delei, emisă către SCSRL Buzău care la rândul ei a refacturat utilajele către SCSRL, cu aceeași sumă, cu factura

Prin aceeași adresă se menționează că SCSRL București nu a mai depus declarații privind obligațiile fiscale începând cu luna octombrie anul 2002 iar la adresa unde este înregistrat sediul fiscal, domiciliază o persoană fizică, asociația de proprietari neavând cunoștință de existența acestei societăți.

Organele de control precizează că Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală Juridică, prin adresa nr.transmite procedura de lucru în cazul în care

„furnizorul furnizorului” nu poate fi identificat la sediul declarat iar beneficiarul a solicitat rambursarea de TVA., procedură conform căreia în urma analizei operațiunilor se va proceda la respingerea cererii de rambursare iar actele vor fi transmise organelor de cercetare penală în vederea stabilirii vinovăției persoanelor în cauză pentru prejudicierea bugetului de stat.

Organele de control precizează că au analizat această tranzacție și au constatat următoarele:

- factura întocmită nu conține toate datele necesare pentru identificarea în teren a mașinilor de aplicat mână la baxuri;

- la sediul SCSRL se afla doar una din cele două mașini, cealaltă fiind, conform declarațiilor reprezentanților legali ai societății, la Timișoara la sediul SC SRL;

- prețul de cumpărare este supraevaluat în comparație cu caracteristicile tehnice ale utilajului;

- relația cu furnizorul are un caracter întâmplător;

- plățile către furnizor au fost efectuate fracționat prin cont bancar proveniența banilor fiind aport personal al d-lui precum și ale altor persoane care nu au legătură cu acționariatul societății.

Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 36 și ale art. 29 lit. b din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și, în consecință, au stabilit în sarcina societății o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

REFERITOR LA IMPOZITUL PE PROFIT

Organele fiscale precizează că în urma verificărilor au constat că amortizarea totală pentru perioada iulie 2002 – iunie 2004, calculată și înregistrată în contabilitate, conform fișelor mijloacelor fixe nr. 2028 și 2029 și a notelor contabile nr. 1 și 2 din 18.07.2002, este în sumă de lei.

Organele de control menționează că din verificările efectuate asupra circuitului documentelor care atestă transferul dreptului de proprietate asupra utilajelor, rezultă că unul din furnizori nu a înregistrat factura în contabilitate și nu poate fi identificat la sediul societății.

De asemenea, organele de control precizează că din verificarea în teren a celor două utilaje se constată că la sediul SCSRL se află doar una din cele două mașini, cealaltă nefiind pusă vreodată în funcțiune în, aceasta aflându-se la sediul SC SRL din Timișoara.

În urma celor constatate în timpul controlului, organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 9 alin. 7 lit. J din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și stabilit în sarcina societății un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Prin Rezoluția din data de, Parchetul de pe lângă Judecătoria a dispus neînceperea urmăririi penale a administratorului societățiiSRL

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

2. În ceea ce privește suma contestată de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă SC SRL putea beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de bunuri în condițiile în care aceste bunuri sunt considerate fără documente legale de proveniență.

În fapt, în urma verificărilor efectuate și a corespondenței purtate cu Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Inspecție Fiscală, respectiv adresa nr., a rezultat că unul dintre furnizorii de echipamente, respectiv SCSRL București nu a înregistrat în contabilitate factura nr.emisă către SCSRL Buzău care la rândul ei a refacturat utilajele cu factura nr. către SCSRL

Prin aceeași adresă se menționează că SCSRL București nu funcționează la sediul declarat și nu a mai depus declarațiile privind obligațiile de plată către bugetul general consolidat începând cu luna octombrie 2002.

Organele de control au analizat această tranzacție și au constatat următoarele:

- factura întocmită nu conține toate datele necesare pentru identificarea în teren a mașinilor de aplicat mână la baxuri;
- la sediul SCSRL se afla doar una din cele două mașini, cealaltă fiind ,conform declarațiilor reprezentanților legali ai societății, la Timișoara la sediul SC SRL;
- prețul de cumpărare este supraevaluat în comparație cu caracteristicile tehnice ale utilajului;
- relația cu furnizorul are un caracter întâmplător;
- plățile către furnizor au fost efectuate fracționat prin cont bancar proveniența banilor fiind aport personal al d-luiprecum și ale altor persoane care nu au legătură cu acționariatul societății.

Ca urmare a celor constatate, organele de control au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește **exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată**, sunt aplicabile prevederile **art. 22 alin. 5, lit. a) și ale art. 24 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 345 din 1 iunie 2002**, republicată, privind taxa pe valoarea adăugată, unde se precizează:

ART. 22

„(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată;”

ART. 24

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Potrivit art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, „Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Din textele de lege citate mai sus se reține faptul că exercitarea dreptului de deducere se efectuează pe bază de facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, legal întocmite, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, și procurate pe căi legale.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că unul dintre furnizorii de echipamente, respectiv SC SRL București nu a înregistrat în contabilitate factura nr. emisă către SC SRL Buzău care la rândul ei a refacturat utilajele cu factura nr. către SC SRL

Conform adresei nr. emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Inspecție Fiscală, rezultă că SCSRL București nu funcționează la sediul declarat, nu a mai depus declarațiile privind obligațiile de plată către bugetul general consolidat începând cu luna octombrie 2002 iar potrivit decontului TVA depus la unitatea fiscală pentru luna iulie 2002, unitatea nu a avut vânzări de bunuri.

Prin adresa nr., Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală Juridică stabilește procedura de lucru în cazul în care „furnizorul furnizorului” nu poate fi identificat la sediul declarat iar beneficiarul a solicitat rambursarea de TVA.

Conform acestor instrucțiuni, *„în cazul în care furnizorul furnizorului [...] nu este identificat la sediul declarat [...] se vor analiza operațiunile derulate sub numele acestuia, precum și cele care au ca obiect mărfurile respective. [...]*

Dacă din sinteza actelor încheiate rezultă indiciile săvârșirii unei infracțiuni de către persoanele care reprezintă sau au angajat societatea care a solicitat rambursarea de TVA, se va proceda la respingerea TVA aferentă operațiunilor în cauză, motivat de concluziile verificărilor efectuate și transmiterea acestora organelor de cercetare.”

Prin rezoluția din emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății, „urmând a se achita la finele celor șase luni prevăzute de lege sumele datorate statului”, ceea ce nu absolvă societatea de la plata obligațiilor fiscale stabilite prin actul de control contestat.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale citate rezultă că cele două utilaje provin de fapt de la S.C. SRL București care nu a înregistrat în contabilitate factura nr. și nu a putut fi identificat la sediul declarat, motiv pentru care bunurile sunt considerate de proveniență ilegală iar beneficiarul, respectiv S.C.S.R.L. nu are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Având în vedere prevederile legale menționate și faptul că utilajele nu provin din sursă legală, furnizorul fiind o societate care nu a putut fi identificată la sediul declarat, se reține că organele de control în mod legal au stabilit că SCSRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei înscrisă în factura nr.

Având în vedere cele menționate mai sus, se reține că organul de control în mod legal a stabilit că SC SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată.**

1. În ceea ce privește suma contestată de lei, reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă de lei, înscrise într-o factură ce nu îndeplinește calitatea de document justificativ.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că SCSRL a dedus cheltuielile în sumă delei, reprezentând mașini de aplicat mână la box-uri aprovizionate în baza facturii fiscale nr., emisă de SCSRL Buzău, care inițial a achiziționat aceste utilaje în baza facturii nr.emisă de SCSRL București.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat că unul dintre furnizori, respectiv SC SRL București nu a înregistrat în contabilitate factura nr., nu funcționează la sediul declarat și nu a mai depus declarațiile privind obligațiile de plată către bugetul general consolidat începând cu luna octombrie 2002, motiv pentru care organele de control au considerat că bunurile sunt de proveniență ilegală.

Ca urmare a celor constatate, organele de control au considerat cheltuielile în sumă de lei ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Organele de control au recalculat profitul impozabil, majorându-l cu suma cheltuielilor considerate nedeductibile, și au stabilit un **impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.**

În drept, în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor la calculul profitului impozabil sunt aplicabile prevederile **art. 9 alin. 7 lit. j din Legea nr. 414/2002** privind impozitul pe profit, care precizează:

ART. 9

„j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;”

Din textul de lege citat mai sus se reține că nu pot fi deduse la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991.

În ceea ce privește definirea noțiunii de document justificativ, sunt aplicabile prevederile **art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991**, republicată la data de 20.01.2000, care precizează:

ART. 6

„(2) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Potrivit **art. 6 din H.G. nr. 831/1997** pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, **„Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”**

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că unul dintre furnizorii de echipamente, respectiv SCSRL București nu a înregistrat în contabilitate factura nr.emisă către SCSRL Buzău care la rândul ei a refacturat utilajele cu factura nr. către SCSRL

Din adresa nr.emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Inspecție Fiscală, existentă la dosarul cauzei, rezultă că SC SRL București nu funcționează la sediul declarat, nu a mai depus declarațiile

privind obligațiile de plată către bugetul general consolidat începând cu luna octombrie 2002 iar potrivit decontului TVA depus la unitatea fiscală pentru luna iulie 2002, unitatea nu a avut vânzări de bunuri.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale citate, rezultă că factura nr.emisă de SCSRL București către SC SRL în baza căreia au fost achiziționate cele două utilaje, nu are calitatea de document justificativ iar operațiunea nu poate fi înregistrată în contabilitatea cumpărătorului.

Având în vedere faptul că factura nr. prin care SCSRL a achiziționat utilajele de la SC SRL București nu are calitatea de document justificativ, rezultă că nici factura nr. prin care SCSRL refacturează utilajele către SCSRL nu are calitatea de document justificativ și nu poate fi înregistrată în contabilitatea beneficiarului.

Din cele prezentate se trage concluzia că bunurile reprezentând mașini de aplicat mănere la box-uri care au făcut obiectul unor tranzacții succesive în urma cărora au ajuns în proprietatea SC SRL sunt de proveniență ilegală, deoarece furnizorul inițial al acestora este o societate care nu a putut fi identificată la sediul social declarat.

Față de cele arătate mai sus se reține că organele de control în mod legal au stabilit că factura fiscală nr. nr., emisă de SC SRL nu are calitatea de document justificativ, iar cheltuielile înscrise în această factură, în sumă de lei, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

În ceea ce privește determinarea profitului impozabil sunt aplicabile prevederile **art. 7 alin. 1 din Legea nr. 414/2002** privind impozitul pe profit, care precizează:

ART. 7

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Din textul de lege citat mai sus se reține că profitul impozabil se majorează cu cheltuielile nedeductibile fiscal.

Potrivit art. 9 alin. 7 lit. j din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, nu sunt deductibile fiscal **„cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991”**.

Din actul de control atacat se reține că organele de control au recalculat profitul impozabil, majorându-l cu suma cheltuielilor considerate nedeductibile, și au stabilit un **impozit pe profit suplimentar în sumă delei**.

Având în vedere prevederile legale menționate și faptul că factura fiscală nr., având înscris la rubrica furnizor persoana juridică S.C. S.R.L. Buzău, nu are calitatea de document justificativ, bunurile având proveniență ilegală, se reține că organele de control în mod legal au stabilit în sarcina societății SRL un

impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată.**

3. Referitor la suma de lei reprezentând lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, lei dobânzi aferente impozitului pe profit și lei penalități aferente impozitului pe profit.

În fapt, în urma controlului efectuat, prin procesul verbal din data de 10.09.2004, organele de control au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități în sumă de lei, ca urmare a neachitării în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, iar ca urmare a neachitării în termen a impozitului pe profit în sumă de lei, au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 06.2002 – 09.2004.

În drept, în ceea ce privește **legalitatea stabilirii dobânzilor și penalităților de întârziere** pentru neachitarea la termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile **art. 13 din O.G. nr. 11/1996** privind executarea creanțelor bugetare, modificată prin O.G. nr. 26/2001, în vigoare până la data de 31.12.2002, care stipulează:

ART. 13

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

și ale **art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002** privind colectarea creanțelor bugetare, în vigoare de la data de 01.01.2003, care precizează:

ART. 12

„Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.”

ART. 13

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

ART. 14

„(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a

amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

Începând cu 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile **art. 114, 115 și 120** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, care stipulează:

ART. 114

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...].”

ART. 115

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...].”

ART. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege citate mai sus, se reține că pentru neachitarea la termenul scadent a taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe profit, stabilite suplimentar de organele de control, debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Prin urmare, majorările și penalitățile de întârziere **în sumă totală de lei aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată** reprezintă măsură accesorie în raport cu debitele.

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere faptul că nu se contestă modul de calcul al accesoriilor, iar pentru taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit, care au generat dobânzile și penalitățile în sumă delei, contestația a fost respinsă, urmează, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale* ”, a se respinge contestația ca neîntemeiată și pentru aceste capete de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 9 alin. 7 lit. j din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la data de 20.01.2000, art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 22, alin. 5, lit. a și art. 24, alin. 1, lit. a din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu art. 186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **S.C.S.R.L.**, împotriva Deciziei de impunere nr. emisă în baza Procesului - verbal din data de 10.09.2004, **privind suma de lei**, reprezentând:

-lei - taxă pe valoarea adăugată;
 -lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
 -lei - penalități aferente taxei pe valoarea adăugată;
 -lei - impozit pe profit;
 -lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
 -lei - penalități aferente impozitului pe profit,
- ca neîntemeiată;**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.